

Одевѣшния издигъ на душитѣ се смѣни отъ смѣтката.

— Но той нѣма и дваисеть и шесть години! и лицето му и документитѣ показватъ, че той излѣга Народното Събрание! — кореше го другъ.

— Въ политиката лъжата е допустима, — оправдаваше го другъ.

— Кой казва: ела, вълко, изяждѣ ме!

— Но това не бърка да бжде негова милость единъ безсраменъ лъжець! — отзова се Кардашевъ съ негодование. — Той запечата встѣпленieto си въ политическия животъ съ една нечувана лъжа!

— Въ това имате право...

Прѣдсѣдателътъ даде петъ минути почивка. Депутатитѣ се разнавахъ, занаязляяхъ едни въ коридоритѣ, други къмъ буфета, за да се освѣжхтъ.

— Пуцовъ, направи прѣдложение твърдѣ смѣшно: той, сѣкашъ, че гледаше прѣдъ себе си Корнейлеви герои, а не наши братя българи, — обади се къмъ Кардашева единъ бивши министръ и поетъ, като се промъкна изъ ложата и излѣзе.

XXXIX

Пакъ дрипавия господинъ.

Кардашевъ огорченъ отъ зрѣлището на ранното морално дебелокожие на единъ младъ човѣкъ, още на прага на общественний животъ, изгуби желание да стои по-дълго тука.

— Дѣ да търсимъ идеализмътъ, ако и единъ интеллигентенъ момъкъ, като Крушкова, гледа отъ тая практична страна на въпроситѣ на честность и човѣшка нравственостъ! — думаше си Кардашевъ, като отстъпаше.

— Кждѣ? — попита Тачевъ.

— Азъ си отивамъ.